

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 688/2537

พนักงานอัยการ จังหวัด ชัยภูมิ โจทก์ สิบตำรวจตรี แสงหา ศรี สิงห์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 376, ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.อ. มาตรา 91,
พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยฎีกาอ้างเป็นปัญหาข้อกฎหมายว่า ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลล่างทั้งสองว่า จำเลยยิงปืนในหมู่บ้านและทางสาธารณะในเวลากลางคืน ข้อเท็จจริงเพียงเท่านั้นยังไม่ครบองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 376 เพราะไม่ได้ความว่าปืนที่ใช้ยิงนั้นเป็นปืนซึ่งใช้ดินระเบิดด้วย การที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยตามข้อเท็จจริงดังกล่าวว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 376 ถือว่า ศาลล่างทั้งสองฟังข้อเท็จจริงโดยปริยายแล้วว่าจำเลยยิงปืนที่ใช้ดินระเบิด ดังนี้ ฎีกาจำเลยจึงประสงค์จะให้ศาลฎีกาวินิจฉัยข้อเท็จจริงใหม่ว่าจำเลยยิงปืนซึ่งไม่ได้ใช้ดินระเบิด อันเป็นการโต้แย้งข้อเท็จจริงที่ศาลล่างทั้งสองได้วินิจฉัยเป็นยุติ ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่ปัญหาข้อกฎหมายว่า ข้อเท็จจริงดังกล่าวจะครบองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 376 หรือไม่ จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคแรก

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 376, 91 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิ, 72 ทวิ คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 44 ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2519 ข้อ 3, 7 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4 จำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 376 ปรับ 500 บาท ฟ้องของโจทก์นอกจากนี้ให้ยกโจทก์และจำเลยอุทธรณ์ โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษา ศาลชั้นต้นอนุญาตให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณายืนจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 376 ปรับ 500 บาท ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณายืน จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคแรก ที่จำเลยฎีกาอ้างเป็นปัญหาข้อกฎหมายว่า ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลล่างทั้งสองว่าจำเลยยิงปืนในหมู่บ้านและทางสาธารณะในเวลากลางคืน ข้อเท็จจริงเพียงเท่านั้นยังไม่ครบองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 376 ซึ่งบัญญัติว่า "ผู้ใดยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิด..." เพราะข้อเท็จจริงดังกล่าวไม่ได้ความว่าปืนที่ยิงนั้นเป็นปืนซึ่งใช้ดินระเบิดด้วย เห็นว่าที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยตามข้อเท็จจริงดังกล่าวว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 376 ถือได้ว่าศาลล่างทั้งสองฟังข้อเท็จจริงโดยปริยายแล้วว่าจำเลยยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิด ฎีกาจำเลยดังกล่าวจึงประสงค์จะให้ศาลฎีกาวินิจฉัยข้อเท็จจริงใหม่ว่า จำเลยยิงปืนซึ่งไม่ได้ใช้ดินระเบิด อันเป็นการโต้แย้งข้อเท็จจริงที่ศาลล่างทั้งสองได้วินิจฉัยเป็นยุติไว้ดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่ปัญหาข้อกฎหมายว่า ข้อเท็จจริงดังกล่าวจะครบองค์ประกอบความผิดตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 376 หรือไม่ จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงต้องห้ามตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคแรกศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาจำเลย
ดังกล่าวจึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย"พิพากษายกฎีกาจำเลย

องค์คณะ

ไพศาล รางขางกูร · นิเวศน์ คำผอง · ประสิทธิ์ แสนศิริ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/688/2537>